

LIETUVOS KOMUNISTŲ PARTIJOS

KUPIŠKIO RAJONO KOMITETO

IR RAJONO DARBO ŽMONIŲ

DEPUTATŲ TARYBOS ORGANAS

STALINO KELIU

Eina nuo 1946 metų

Kupiškie,

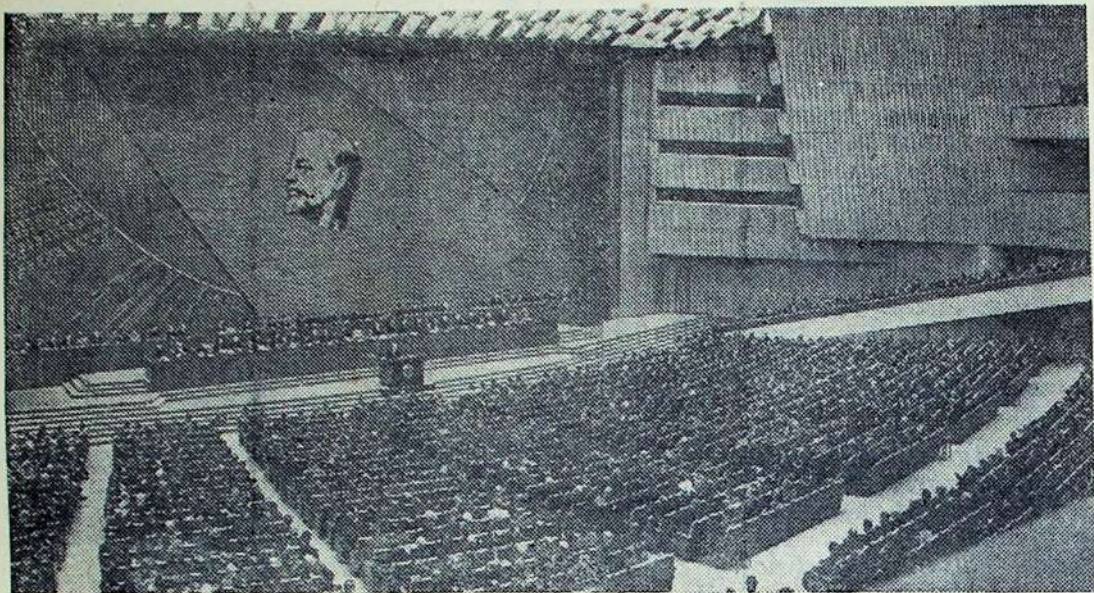
1961 m. spalio 28 d.

Šeštadienis

Nr. 86 (1569)

Kaina 2 kap.

TARYBŲ SAJUNGOS KOMUNISTŲ PARTIJOS XXII SUVAŽIAVIME

MASKVA. TARYBŲ SAJUNGOS KOMUNISTŲ PARTIJOS XXII SUVAŽIAVIMAS. Nuotraukoje: suvažiavimo posėdžių salėje.

V. Jegorovo ir V. Savostjanovo (TASS) nuotr.

Draugo A. SNIEČKAUS kalba, PASAKYTA TSKP XXII SUVAŽIAVIME

Nikitos Chruščiovo pranešimuose, sako drg. Sniečkus, giliai išanalizuota mūsų partijos veikla po TSKP XX suvažiavimo. Pulkus mūsų partijos, jos Centro Komiteto teorinis ir praktinis patyrimas pastreiskė sudarant naujosios TSKP Programos, išplėstinės komunistinės statybos programos, projektą. Kaip ir visur mūsų šalyje, Lietuvos komunistai ir visi respublikos darbo žmonės sutiko naujosios TSKP Programos projektą, kaip kovinę veikimo programą. Tarybiniai žmonės jau šiandien savo kūrybinio darbu įgyvendina jo nuostatus.

Kalbėdamas Lietuvos liaudies ūkio vystymo klausimais, drg. Sniečkus sako, kad iš atsilikusios ir agrarinės šalies ji virto industrine - kolūkinė respublika. Čia pasireiškė tarybinės santvarkos jėga ir gyvybingumas, broliška rusų ir kitų TSRS tautų pagalba. Beveik 12 kartų padidėjo Tarybų Lietuvos pramonės gamyba palyginti su prieškariniais 1940 metais. Stiprėja respublikos energetikos bazė. Pirma laiko atiduota eksploatuoti Kauno hidroelektrinė, sėkmingai statoma galinga Lietuvos šiluminė elektrinė. Pirmaisiais septynmečio metais bendrosios produkcijos gamybos apimtis padidėjo beveik 44 procentais, t. y. beveik du kartus daugiau, negu buvo numatyta kontroliniais skaičiais. Jau šiais metais pramonė pasiekė septynmečio plano numatytą 1963 metais gamybos lygį. Per ateinančių dvidešimtmetį numato-

ma Tarybų Lietuvoje padidinti pramonės produkcijos gamybą devynis kartus. 1980 metais pramonė kas keturias dienas gamins tiek produkcijos, kiek ji pagamino per visus 1940 metus.

Respublikos kolūkiai ir tarybiniai ūkiai, kuriems buržuaziniai politikieriai pranašavo žlugimą, jau viršijo buržuazinės Lietuvos žemės ūkio lygį, pažymi kalbėtojas. Padarytos rimtos praktiškos išvados iš kritikos respublikos adresu TSKP CK sausio Plenumo. Partinė organizacija ėmėsi priemonių grūdų gamybai didinti. Nustatytas šiems metams grūdų pristatymo valstybei planas įvykdytas XXII suvažiavimo išvakarėse.

Šiais metais paruošta beveik dvigubai daugiau stambiųjų pašarų gyvuliams, ir visi kolūkiai bei tarybiniai ūkiai jau jais visiškai aprūpinti.

Siekiant žymiai padidinti žemės ūkio kultūrų derlingumą ir apsirūpinti pašarais, didelę reikšmę mūsų sąlygomis turi melioravimas. Pokario metais Tarybų Lietuvoje nusausinta 780 tūkstančių hektarų, iš jų daugiau kaip 200 tūkstančių hektarų uždaru drenažu. Buržuazinė Lietuva nebūtų galėjusi to padaryti per šimtą metų.

Per laikotarpį, praėjusį po partijos XX suvažiavimo, respublikoje žymiai padidėjo gyvulių skaičius. Dabar mes šimtui hektarų žemės naudojame turime 32 galvijus, iš jų 20 karvių. Šimtui hektarų ariamos žemės turime 64

kiaules. Per tą patį laikotarpį pieno ir mėsos gamyba padidėjo beveik dvigubai.

Partijos iškelti uždaviniai kalmo darbo žmonėms įpareigoja mus nepaliaujamai stiprinti organizacinį ir politinį darbą, skirti daugiau dėmesio klausimams, kaip toliau stiprinti kolūkius ir tarybinius ūkius organizaciniu ūkiniu atžvilgiu, kaip toliau vystyti jų visuomeninį ūkį. Mes sieksime, kad kolūkiai taptų tikra komunistinio mokykla, labai sąmoningų žemės ūkio darbuotojų auklėjimo mokykla.

Toliau A. Sniečkus sako, kad Amerikos imperialistai ir jų pakalikai — lietuviškieji buržuaziniai nacionalistai antitarybiniais tikslais mėgina kurstyti nacionalistinius prieštarus. Tą patį daro ir Vatikanas, mėgindamas panaudoti dar turimą katalikų bažnyčios įtaką atskiroms gyventojų grupėms. Lietuvos partinė organizacija imasi reikalingų priemonių, kad būtų sėkmingai įgyvendinti partijos iškelti uždaviniai formuoti komunistinę visų darbo žmonių pasaulėžiūrą.

Lietuvos darbo žmonės karštai remia Tarybų Sąjungos vyriausybės vidaus ir užsienio politiką, kuria siekiama išsaugoti ir stiprinti taiką, pabrėžia drg. Sniečkus. Jis primena, kad už vandenyno kasmet rengiama „pavergtųjų nacijų savaitė“. Mums dėl tų „savaitių“ nei šilta, nei šalta, pareiškia kalbėtojas, suvažiavimo dalyviams plojant. Duok dieve, kad pati amerikiečių tauta

Su daina — į suvažiavimą

Liepsnokite, širdys, karštesnės už verdantį pilną,
Liepsnokite širdys didžiąja žmonijos tiesa!
Jaunystė išleina parnešt komunistinę dieną
Ir būsimus amžius nušviest komunistinio šviesa...

Tai Tarybų Lietuvos jaunystė ateina į „Draugystės šokį“. Šokio sukuryje tvirtai sunėmė rankas lietuvių ir rusų. Lygiai taip pat tvirtai, kaip tvirtai, vieningai naujo gyvenimo keliu eina visos mūsų tautos.

Milžiniškos Suvažiavimų rūmų scenos gilumoje nušvinta spalvoti plačiaekraninio kino kadrai. Kartu su dainos žodžiais jie pasakoja apie suklestėjusią Tarybų Lietuvą, jos išaugusius fabrikus, subruojusius kolūkinius laukus. Su paskutiniaisiais dainos akordais

...Gintaro kopomis suboluoja ansamblio choras, marga spalviu dobilo žiedu suraibulioja šokėjų poros. Kiekviena daina, šokiai alauja veržlia, nesulaikoma jaunystės energija — tuo, kuo gyvena visos Tarybų Lietuvos jaunimas, įkvėptas didingos komunistinio statybos Programos.

Mūsų didžioji nesuardoma tautų draugystė! Kaip ryškiai

Komunistų partijai liepama.

Z. SERAPINAS

Nuotraukoje: „Draugystės šokis“.

V. Bražo (ELTOS) nuotr.

LABAI TIKSLIAI

Š. m. spalio 22 d. į centrinę Ramlojo vandenyno dalį paleista eilinė dau-

gello pakopų raketa-nėšėja.

Nuskrėjęs daugiau kaip 12 tūkstančių kilometrų, raketos priešpaskutinės pakopos maketas labai tiksliai pasiekė numatytą kritimo tašką.

Visos raketos sistemos ir matavimo priemonės dirbo be sutrikimų.

Sutinkamai su TASS-o š. m. spalio 14 d. pranešimu raketos-nėšėjos bus toliau leidžiamos į ankščiau nurodytą rajoną.

būtų tokia pat laisva, kaip mes, lietuviai, Tarybų Sąjungoje.

A. Sniečkus užtikrina suvažiavimą, kad Tarybų Lietuvos komunistai, visi darbo žmonės nepagalbės jėgų naujai TSKP Programai įgyvendinti, didingiems komunistinio statybos planams sėkmingai įvykdyti.

Komunistiškai dirbsime ir gyvensime!

Tarybų Sąjungos Komunistų partijos XXII suvažiavimas, spaudoje paskelbta jo medžiaga mūsų kolūkių kolūkiečių tarpusukėlė nepaprastą susidomėjimą. Ir nenuostabu, partijos XXII suvažiavimas nurodo mums kelią į šviesiąją komunistinę ateitį, nurodo gaires dėl tolesnio žemės ūkio produktų gamybos padidinimo. Daug puikių minčių buvo pasakyta apie mokslą, pramonę, švietimą, kultūrą. Aš, kaip mokytojas, daug domėjaušis mūsų liaudies švietimo klausimais. Ypač mane džiugina Tarybų Sąjungos Komunistų partijos Centro Komiteto Pirmojo sekretoriaus draugo N. Chruščiovo mintys švietimo klausimais. „TARYBŲ SĄJUNGOJE [VES. TAS VISUOTINIS PRIVALOMAS AŠTUONERIŲ METŲ MOKSLAS, SUDARYTOS SĄLYGOS BAIGTI VIDURINĮ MOKSLĄ VISIEMS NORINTIESIEMS, — kalbėjo Komunistų partijos XXII suvažiavime draugas N. Chruščiovas. — TOLESNIS UŽDAVINYS LIAUDIES ŠVIETIMO SRITYJE YRA PERĖJIMAS PRIE VISUOTINIO VIDURINIO MOKSLO.“

Aišku savaime, komunistinio statytojai turi būti išsilavinę, aukštos moralės žmonės! Jie turi sugebėti dirbti tiek fizini, tiek ir protinį darbą.

Kas gi daroma mūsų kolūkyje, kad į gamybą atėtų vis daugiau ir daugiau išsilavinusių darbo žmonių? Visų pirma, reikia pasakyti, tokių žmonių kolūkyje nemaža. Tiek fizini, tiek ir protinį darbą daugumoje dirba jaunimas. Jie — visada ir visur pirmieji! Prie Vrubališkių septynmetės mokyklos veikia kaimo jaunimo mokykla. Jauni, energingi kolūkiečiai Petras Kilkus, Romas Čiurlis, Bronius Čiurlis ir daugelis kitų ne tik geri, darbštūs gamybiniškai, bet ir geri moksleiviai. Jie suprato partijos iškeltus uždavinius ir žino, kad komunistą gali pastatyti tik išsilavinęs, sąmoningas žmogus.

Tačiau, reikia prisipažinti, kad mūsų kolūkyje yra ir kitokių žmonių. Ypač skaudu tai, kad jie — jauni, turi po 18–20 metų, baigę vos po IV–V vidurinės mokyklos klases, bet į mokyklą žiūri abejingai. Štai kad ir jaunos, darbščios kolūkių karvių melžėjos Irena Valtiekūnaitė, Genė Baltušytė, Danutė Audickaitė. Jos, žinoma, dirba, stengiasi, padavę pareiškimus į kaimo jaunimo mokyklą, išlaikę egzaminus, bet kai atėjo laikas mokytis — pa-būgo.

Kai kurios iš jų teisingai tuo, jog, girdi, nėra sąlygų kurtis kartus į savaitę atėti į mokyklą joms neįmanoma. Gal iš tiesų taip yra? Nei kolūkių valdyba atkreipė į tai dėmesį?

Ir sudarė mokymuisi sąlygas. Tada pasigirdo tokios replikos:

— Melžti karvutes nereikia universitetų...

Štai čia ir išlindo yla iš maišo. Netiesa, merginos! Reikia mokslui! Partijos XXII suvažiavimo medžiagoje aiškiai pasakyta, kad jau per pirmąjį dešimtmetį išnyks sunkus fizinis darbas, kad vis daugiau ir daugiau žemės ūkyje bus naudojama technika, automatizacija. Iš viso to išplaukia, kad mūsų kolūkyje greit pradės veikti elektriniai melžimo prietaisai, elektriniai visos ūkio šakos. Ką gi, idomu, darytų mūnėto kolūkių karvių melžėjos, jeigu joms sugestų koks nors melžimo ar kitas prietaisas? Jos, žinoma, dėl paprasčiausio menkinio bėgtų ieškoti kolūkių mechanizatorių. O to neturės būti! Komunistinio statytojai turi būti išsilavinę žmonės, ir mes to visomis jėgomis siekiame, sieksime ir pasieksime!

Komunistiškai gyventi, tai dar nepakanka gerai dirbti. Reikia mokytis, kelti savo kultūrą, studijuoti marksizmą-leninizmą, būti pilnaverčiu žmogumi, vertu komunistinio statytojo vardui.

S. ŠAPOKA
„Laukminiškių“ kolūkių pirminės partinės organizacijos sekretorius

PAGRINDA CUKRINIŲ RUNKELIŲ, KUKURŲZŲ DERLIUI DEDAME DABAR

Šiais metais mums, mechanizatoriams, teko prižiūrėti 52 ha kukurūzų pasėlių. Dabar šiuo darbu pilnai galime pasidžiaugti. Vidutinis kukurūzų derlius siekė 550 cnt žaliųjų masės iš hektaro. Neblogi kolūkyje ir cukriniai runkeliai. Jais buvo apsodinta 30 ha. Atskiruose plotuose cukrinių runkelių derlius siekė net iki 250 cnt iš ha.

Kadangi mano draugai mechanizatoriai ir aš igijome kai kurį patyrimą, auginant šias labai vertingas kultūras, todėl noriu pasidalinti mintimis apie tai, ką darome ir kas dar reikia padaryti, norint gauti dar gausnius šių kultūrų derlius. Juk to iš mūsų reikalauja TSKP XXII suvažiavimas.

KORESPONDENTŲ

REIDAI

TIKRINAME SOCIALISTINIŲ ĮSIPAREIGOJIMŲ

VYKDYMA

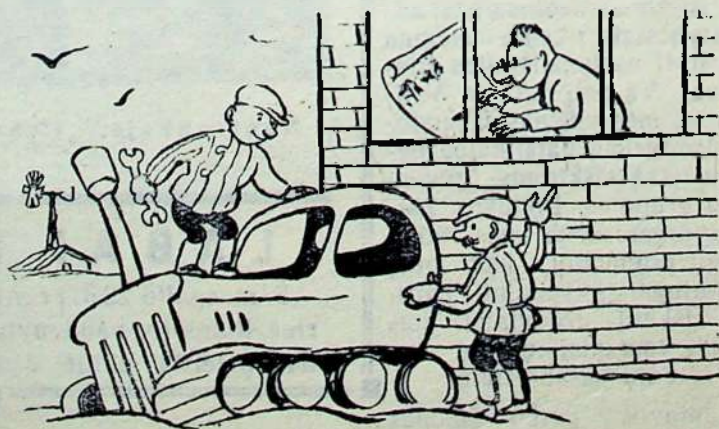
DIRVAS ARIA, BET KAIP?..

Kas nežino liaudies posakio „Darbas meistrą giria“. Ši posakį visuomet turėtų prisiminti mūsų kolūkių traktorininkai Minkevičius ir Kavaliauskas.

Pažvelgi į jų darbą, ir tikrai apmaudu darosi. O kaip gi nesidarys, jeigu arimas nelygus, tarsi atgalia ranka

sėkoje daug įvairių detalių pametama. O naujų įsigijimų kolūkis išleidžia daug pinigų; gaistamas brangus laikas jų pakeltimui. Todėl visai nenuostabu, kad neatsakingai dirbant, spalio 20 dienai kolūkyje tesuarta vos 40 procentų dirvų.

Žiemkenčių sėjos metu mū-

atliktas. Savaime aišku, kad taip dirbant, nėra ko laukti gero derliaus.

Šie du traktorininkai ne tik blogai ari dirvas, bet nesaugo ir žiemės patikėtos technikos. Agregatai neprižiūrimi, netvarkomi. To pa-

sų kolūkyje talkininkavo „Aušros“ žemės ūkio artelės traktorininkai. Jie nepalyginamai geriau ir tvarkingiau suarė dirvas. Laikas būtų ir mūsų traktorininkams pasimokyti iš kaimynų.

K. DOBILĖNAS
„Skodėnės“ kolūkis.

ŽODIS PIRMUNAMS

šių sąlygų reikalauja ir kukurūzai. Todėl ir žiemės melą būtina išvežti rudenį, į apatį.

Cukriniai runkeliai gerai auga ir ten, kur priešėliu buvo bulvės, kukurūzai. Jeigu šie pasėliai augo gerai melu patreštoje dirvoje, tai rudenį, prieš dirvą arimą, melo kiekį galima sumažinti. O sunkioje, ypač trąšioje dirvoje, kur priešėliai gerai buvo patrešti organinėmis trąšomis, melo visai galima nebevežti.

Keliais žodžiais noriu pasidalinti mintimis apie linų auginimą. Visiems gerai žinoma, kad linai labai mėgsta dobilų priešėlį. Reikia tik dobielienas kuo anksčiau rudenį suarėti. Todėl brigadoje (brigadininkas Žalnierianas) daroma viskas cukrinių runkelių, linų ir kukurūzų dirvų patrešimui organinėmis trąšomis iš rudens.

Visuomet prisiminkime, kad cukrinių runkelių, kukurūzų gausiam derliui gauti pagrindas dedamas jau dabar.

LIUDAS ŠEŠTOKAS
„Vienybės“ kolūkių mechanizatorius

KOLŪKINIS SODAS BE PRIEŽIŪROS

Kiekvienam malonu stebėti didžiulius, gerai prižiūrimus kolūkinius sodus, kurie visuomeniniams akims duoda tikrai gausias pajamas.

Nutarė užveisti sodą ir „Atėities“ žemės ūkio artelės

valdyba. Išskyrė sodui didelį geros žemės sklypą, apso-dino jį įvairių atmainų obelaitėmis bei kitokiais vaismedžiais, o sodininku pa-

skyrė Petrą Kavaliauską. Jam to ir teikėjo.

— Vaismedžiai auga ir be mano priežiūros, — dar pavasari nusprenė Petras Kavaliauskas. — Man darbadienius kolūkių valdyba priskaitys ir nedirbant.

Kaip sugalvojo, taip ir padarė. O kolūkių sodas pasiliko našlaičiu — be sodininko. Obelaitės per vasarą skendėjo piktylėse, stovėjo nebalintos. Nesant tinkamos priežiūros, dalis vaismedžių nudžiūvo, o likusieji taip pat atrodo skurdžiai.

Spalio mėnuo — sodų tvarkymo ir sodinimo mėnuo. „Atėities“ kolūkių valdyba turi rimtai susirūpinti kolūkinio sodo likimu. Nieko nedelsiant reikia vietoje nudžiūvusių vaismedžių pasodinti naujus, tinkamai paruošti medelius žiemojimui. Kolūkių valdyba turi nepamiršti, kad paliktas be priežiūros sodas duos ne pelną, o nuostolius.

A. BERŽINYTĖ

KAIP AMERIKOJE SUPRANTAMAS NACIJŲ LYGIATEISIŠKUMAS

...Kelias Nr. 40 — viena iš didžiausių Amerikos autostradų. Prie pakelės esančio restorano sustoja mašina — keleivis nutarė užkąsti. Bet kas tai? Kodėl jis taip greitai grįžta? Pasirodo, restoranas aptarnauja tikrai baltuosius, ir Nigerijos ambasados Jungtinės Valstijose antrasis sekretorius turės vėl keliauti alkanas. Mašina lekia toliau. Pro langą matyti viešbučiai, restoranai, kavinės. Ir visur įspėjimai: „Tiktai baltiesiems“, „Spalvotiesiems įeiti draudžiama“...

...Misiųpės valstija. Ilga plantacijų darbininkų eilė. Jie laukia savo eilės atiduoti medvilnę. Staiga tylą sudrumetina revoliucinio būrio, ir negras darbininkas Herbertas Li krinta negy-

vas. Jį nužudė valstijos atstovų rūmų narys Herstas, nužudė už tai, kad Li esu juo pradėjo ginčytis. Po valandos tolimas išsprendė Hersto bylą — „nekalta“.

...Elktono miestas (Merilendo valstija) gatvėmis, ašrai kaukiant, lekia greitosios pagalbos mašina. Ji veža tris Amerikos kilmės negrus į psichinę gydymą. Gydytojui šiuo atveju nereikėjo nustatyti diagnozės, vienas iš šių buvo aišku: juk šie trys išdrįso įeiti į kavinę, kur užrašyta: „Tiktai baltiesiems“.

Rasinis diskriminavimas tobekleisti „slavesojos“ Amerikoje, jis pavirto kono JAV valstybine politika.

*Apylinkių
Tarybose*

PAS MUS —

neišsenkami rezervai

Diena iš dienos gražėja kolūkinio kaimo žemdirbių gyvenimas. Smarkiais tempais kyla darbo našumas, vis daugiau pagaminama žemės ūkio produktų, svaresnis darosi kolūkiečių darbadienis.

Istorinį TSKP XXII suvažiavimą prideramai sutiko ir Gyvatarų apylinkės ribose esančių «Nemuno» bei «Pirmosios vagos» kolūkių nariai. Aš čia kaip tik ir noriu, nors trumpai, apžvelgti tuos kuklius bendro mūsų darbo laimėjimus, tuos pirmutinius žingsnius į tolimesnį kolūkių ekonomikos stiprėjimą, darbo žmonių gerbūvio kilimą.

Siais metais «Nemuno» kolūkio žemdirbiai 100 ha arimų įsipareigojo pagaminti po 77 centų kiaulienos mėsos, primelžti iš kiekvienos karvės po 2900 kg pieno. «Pirmosios vagos» žemės ūkio artelės narių socialistiniai įsipareigojimai, palyginus su nemuniečių, yra gerokai mažesni. Šios artelės nariai davė žodį 100 ha arimų pagaminti po 37 centų

kiaulienos ir primelžti iš kiekvienos karvės po 2200 kg pieno. Kaip gi tėti duotą Partijai ir Vyriausybei žodį šių kolūkių žemdirbiai? Atvirai galima pasakyti — neblogai.

Gerali vykdymo pieno gamybą «Nemuno» kolūkio karvių melžėjos. Jų šių metų devynių mėnesių pasiekimas — 2311 kg pieno vidutiniškai iš kiekvienos karvės. Visame rajone garsi šio kolūkio karvių melžėja Ona Purkėnienė iš 15 prižiūrimų karvių spalio mėnesio 1 dieną primelžė po 2632 kg pieno. Ji užima antrą vietą geriausių rajono karvių melžėjų tarpe. Nuo jos nenori atsilikti ir kitos dvi darbo draugės — nemunietės. Tai Adelė Gurklienė ir Genė Trasikaitė. Pirmoji iš kiekvienos karvės primelžė po 2396, o antroji — po 2386 kg pieno. Palyginus su 1960 metų tuo pačiu laikotarpiu, pieno primelžimas iš kiekvienos karvės padidėjo 35 kilogramais. Pieno paruošas kolūkis vykdo taip pat gerai. Metinis planas spalio mėnesio 1 dieną įvykdytas 105,9 proc. Už pasiektus geriausius rodiklius pieno gamyboje pirmos grupės kolūkių tarpe «Nemuno» artelėi įteikta partijos rajono komiteto ir rajono vykdomojo komiteto pereinamoji Raudonoji vėliava.

Nebloga pas nemuniečius padėtis ir kiaulienos mėsos gamyboje. Čia 100 ha arimų jau realizuota po 44,5 centų kiaulienos. Geriausios kolūkio bekonų augintojos Marė Navickienė ir Bronė Kersulienė nuo metų pradžios nupenėjo 305 bekonus.

«Pirmosios vagos» kolūkyje per devynis šių metų mėnesius vidutiniškai iš kiekvienos karvės primelžta po 1605 kg pieno. Metinis pieno paruošų planas čia įvykdytas 69,2 proc. Kiaulienos mėsos 100 ha arimų realizuota po 34,2 centų. Už geriausius pasiekimus mėsos gamyboje antros grupės kolūkių tarpe «Pirmosios vagos» artelėi įteikta partijos rajono komiteto ir rajono vykdomojo komiteto pereinamoji Raudonoji vėliava.

«Nemuno» ir «Pirmosios vagos» kolūkiui turi beveik vienodas sąlygas žemės ūkio produktų gamybos didinimui. Tačiau rezultatai kol kas gerokai skiriasi. Nuo metų pradžios pirmavagiečiai vidutiniškai iš kiekvienos karvės primelžė už nemuniečius net 706 kg mažiau. Kiaulienos mėsos 100 ha arimų čia taip pat pagaminta 10,3 cent mažiau. Toks atsilikimas ilgai tęstis negali. Vienas iš pirmavagiečių apylinkės Tarybos uždavinių — padėti «Pirmosios

vagos» kolūkiui pasivytį savo kaimyną «Nemuno» artelę žemės ūkio produktų gamyboje. Šio uždavinio išsprendime svarbių vaidmenį suvaidins nemuniečių patyrimo perdavimas «Pirmosios vagos» dirbantiems. O iš «Nemuno» kolūkio žemdirbių ir gyvulininkystės darbuotojų tikrai yra ko pasimokyti.

Nemuniečių pasiekimai žemės ūkio produktų gamyboje — taip pat dar neriba. Šis kolūkis turi dar daug neišnaudotų galimybių, neatskleistų rezervų. Padėti juos atskleisti ir tinkamai išnaudoti — taip pat mūsų pareiga.

Nepamirštame ir organizacinio — masinio darbo. Pirmajame pusmetyje įvyko trys apylinkės Tarybos deputatų sesijos ir septyni vykdomojo komiteto posėdžiai. Visi apylinkės Tarybos deputatai ir vykdomojo komiteto darbuotojai veda griežtą kovą su visuomeninių pasėlių nuganymu, kontroliuoja pašarų apskaitą, jų apsaugą.

Susumavus rajono apylinkių Tarybų socialistinio lenktyniavimo rezultatus per pirmąjį pusmetį, paaiškėjo, kad Gyvatarų apylinkės Taryba užėmė pirmą vietą rajone. Už tai mums buvo įteikta partijos rajono komiteto ir rajono vykdomojo komiteto pereinamoji Raudonoji vėliava. Šis garbingas apdovanojimas įpareigoja mus dar geriau dirbti, siekti tolesnio kolūkių ekonomikos ir kolūkiečių materialinės bei kultūrinės gerovės kilimo.

ALGIS MANIKAS

Gyvatarų apylinkės Tarybos pirmininkas

● Darbšti mergina M. MELNIKAITĖS vardo kolūkio karvių melžėja Gailutė Remeikytė. Ji ne tik voliai atlieka savo tiesiogines pareigas, bet kartu su darbu sugrąžina derlingi ir mokymai — lanko Simonų kaimo jaunimo vakarinės mokyklos aštuntą klasę.

S. JONUŠKA

● «GEGUŽES PIRMOSIOS» kolūkio brigados kolektyvas — lyg viena šeima. Brigadininke čia dirba Ona Vilimienė. Noseniai brigados nariai užbaigę bulviakasį. Gerali padirbėjo kasant bulves ir mechanizatoriai, o ypač Antanas Einoris.

B. PAVADIS

Vilniaus Valstybiniame rusų dramos teatre įvyko N. Pagodino pjesės «Kremiaus kurantai» premjera. Teatro kolektyvas šį spektaklį paskyrė TSKP XXII suvažiavimui.

Nuotraukoje: scena iš spektaklio. V. Lentnas — RTFSR nusipelnęs artistas A. Karantajevas.

V. Bražo (ELTOS) nuotr.

IS redakcijos PASTO

Merginos, parodykite tokiems jauniams duris

Visi gerai žino pasakėlį apie žiogą, kuris visą vasarą čirpino niekuo nestrąpindamas, o kai atėjo šalčiai, atbėgo prašyti prieglaudos pas darbininkę šruzdę. Nemaža tokių «žiogų» yra ir «Lukonių» kolūkyje. Antroje laukininkystės brigadoje gyvena Kazys Šimonis. Visus darbus jis išmėgino, bet nei vienas jam nepatiko.

— Ir kaip tau negėda be darbo slampinėti, — barą jį kaimynai. — Eik į laukus, padėk mums sutvarkyti derlius.

— Aš per daug išsilavinęs, kad dirbčiau kartu su jumis brigados laukuose, — vos apversdamas liežuvi, švepliuoja Kazys Šimonis. — Palauksiu, gal ir nedirbant pradės darbadienius priškaičiuoti.

Lygiai toks pat ir Terpeikių kaimo gyventojas Jonas Jėčius. Jį darbštus kolūkiečiai tinginių ir girtuoklių karaliumi vadina. Ir ne veltui. Dirbti kolūkyje jis bijo labiau, negu velnias kryžiaus. Gyvena sau sesers Genės išlaikomas, o kad niekad neprietraktų degtinės — visą amžių pirs-

liauja. Tik gaila, kad nei viena apylinkės mergina už jo neteka. Dabar jis galvoja tolimesniuose kolūkiuose papiršliauti. Todėl žinokite, merginos, jeigu jums pasipirš jaunikis Jonas Jėčius, parodykite jam duris.

Apie šiu «žiogų» veiklą gerai žino «Lukonių» kolūkio valdyba. Tik gaila, kad nesiima jokių priemonių jiems sudrausti. O tai padaryti tikrai reikia.

S. JANAUSKAS

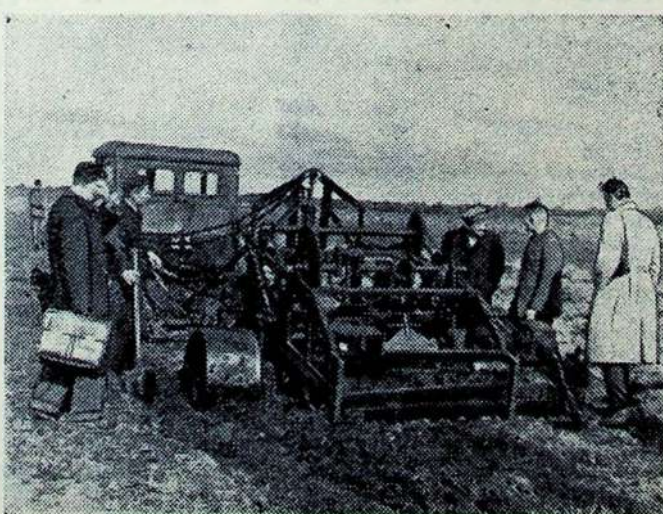
MŪSŲ MEDŽIAGOS PĖDSAKAIS

„KAI MECHANIZATORIAI SAVIVALIAUJA“

Tokio pavadinimo straipsnelyje, atspausdintame š. m. rugsėjo mėn. 27 d. «Stalino keliu» 77 (1560) numeryje, buvo rašoma, kad «Atėities» kolūkyje mažai kontroliuojamas mechanizatorių darbas. Griežtos kritikos susilaukė artelės traktorininkas Pranas Kačinauskas. Taip pat grubiai pažeidinėjo darbo drausmę, blogai prižiūrėjo techniką, jos nesaugojo ir mechanizatoriai Julius Petrulis, Antanas Kručas. Jie net kaimyniniame «Aukštaičių» kolūkyje pas pili. Pečiulį kolė javus, kai tuo tarpu «Atėities» kolūkyje visuomeninių javų kailmas nebaigtas, uždelstas rudeninis dirvų arimas.

Gautas atsakymas, kad «Atėities» kolūkio valdyba įpareigota labiau rūpintis technikos priežiūra, kontroliuoti mechanizatorių darbą, nesitalkstyti su darbo drausmės pažeidėjais.

VI. JASINSKAS

— Visi bendromis jėgomis vinimui mašiną, o ir mes neilksime skolingai! Tarybų Sąjungos Komunistų partijos Programos projekte pasakyta, kad ateityje reikalinga vis labiau kompleksinei mechanizuoti gamybinius procesus, vis daugiau juos automatizuoti. Štai šito mūsų konstruktoriai ir siekia. Glaudžiai bendradarbiaudami su kitų brolių respublikų darbo žmonėmis, mūsų inžinieriai tikrai pasieks puikių rezultatų, o sunkų darbą pakeis mašinos.

Kol kas gabalinio durpių kraiko kasimo mašina gamybai dar neatiduota, kadangi būtina kai kurias detales patobulinti, pakeisti kitomis. Atstovas iš Baltarusijos M. Mininas pasakė:

— Šiaip ar taip, o mašina bus! Turėsimės gerą mašiną, kuri palengvins sunkų durpių kraiko kasimą. Latviai, be abejo, duos durpių kraiko džio-

Tautų draugystėje — mūsų jėga

KĄ SAKO DRAUGAI BALTARUSIAI IR LATVIAI...

Kam teko kada nors kasti durpių kraiką, tas gerai žino, koks tai nelengvas darbas.

— Kad nors ta saulė mažiau spigintų, — ne retai iš durpių kraiko kasėjų lūpų išsprukdavo atodūsis.

Sunkus darbas. Nespartus darbas. Durpėms kasti mašina jau seniai sukurta. O kaip gi gabaliniam durpių kraikui? Štai kodėl iškilo neatidėliotinas uždavinys — sukurti gabalinio durpių kraiko kasimo mašiną. Šito darbo ėmėsi kuro pramonės valdybos konstruktorių biuras. Inžinieriai D. Linkavičius ir A. Einoris ne vieną naktelę prarymojo prie brėžinių, braukydami juos, taisydami, peržiūrėdami. Tuo tarpu, kai Lietuvos respublikoje konstruktoriai suko galvas dėl šios

gabalinio durpių kraiko kasimo mašinos sukūrimo, Latvijoje konstruktoriai ruošė durpių kraiko džiovinimo mašiną.

— Padarysime — pasikeisime, — kalbėjo latviai. — Ir vieni, ir kiti nebėvargisime, mašinos galės kasti!

— O ir mūsų neužmirdite, — priminė baltarusiai.

Ir štai ta gabalinio durpių kraiko kasimo mašina pagaminta. Ji buvo atvežta išbandyti į Šepetos durpių kraiko gamyklą. Vieną dieną į gamyklą suvažiovo dešimtys žmonių. Svečiai iš Baltarusijos ir Latvijos susidomėję apžiūrėjo mašiną, nurodė geresnes ir blogesnes jos puses, patarė, kaip ją geriau pataisyti, patobulinti.

Mokykimos Salų žemės ūkio technikumė

TSKP Programos projekte numatoma, kad komunistų statybos laikotarpiu bus uostomas aukštasis ir specialusis vidurinis mokslas, bus ruošiami kvalifikuoti specialistai su plačiu teoriniu ir politiniu akiračiu. Dabartiniai mokytojai vadovaujami žemės ūkio ne specialistais. Tačiau dar daugelyje kolūkių vadovaujantiesiems postuose dirba žmonės, neturintys reikiamo išsilavinimo, specialybės, dirbantiesiems žemės ūkyje prieinamiausias mokymasis yra neakivaizdinis, kas duoda galimybę, neatsitraukiant nuo gamybos, įsigyti norimą specialybę.

Siuo metu Salų žemės ūkio technikumė neakivaizdinio būdu moko 20 žmonių ir iš Kupiškio rajono. Geresniam neakivaizdinio žinių įsisavinimui ir lengvesniam pasiruošimui, egzaminų sesija skirstoma į tris laikotarpius. Šiomis dienomis neseniai vyko konsultacijos ir egzaminai. Gerai žemdirbystės egzaminą išlaikė LKP rajono komiteto instruktorius Vlas

das Vilonis, Rudilij apylinkės Tarybos pirmininkas Pranas Ribokas.

Siuo metu technikumė vyksta priėmimas į neakivaizdinio skyriaus agronomijos ir zootechnikos specialybes. Norintiesiems mokytis, pareiškimus su reikiama dokumentais reikia siųsti jau dabar. Dokumentai reikalingi šie: išleisto mokslo pažymėjimas, gyvenimo aprašymas, charakteristika iš darbovietės, išrašas iš darbo (kolūkiečiams iš darbdarinių) knygtės, trys foto nuotraukos 3x4 ir sveikatos pažymėjimas. Pareiškime reikia nurodyti pasirinktą specialybę.

Baigusiems septynias klases stojantieji egzaminai reikės laikyti iš lietuvių kalbos (raštu) ir matematikos (raštu ir žodžiu); baigusiems vidurinę mokyklą — lietuvių kalbos (raštu) ir matematikos (raštu ir žodžiu). Stojamųjų egzaminų datą neakivaizdinis skyrius praneša raštu, pristuntus dokumentus.

Asmenys, neturintys septynių klasių išsilavinimo, taip pat gali mokytis technikumė, įėjus iš laiko stojamuosius egzaminus. Tuo atveju septynių klasių baigimo pažymėjimą būtina pristatyti baigiant technikumą, nes be jo neįsidiuodamas diplomus.

Iš kupiškėnų šimtą jau gauti 8 pareiškimai į neakivaizdinį skyrių. Baigusios septynias klases, čia pareiškė norą mokytis „Adomynės“ kolūkio kolūkiečiai Kazė Lapienytė, Lionė Vilimaitė, „Laisvės“ — Danutė Alešianaitė, „Sėtekšnos“ — Janė Mazurevičiūtė ir Janė Zolubaitė. Mokysis ir Norianų apylinkės Tarybos sekretorė Danutė Mažeikienė, Intapių — Vanda Jankauskaitė. Jos yra baigusios 11 klasių.

Nauja autonominė respublika

Tarybų Socialistinių Respublikų Sąjungos Aukščiausiosios Tarybos Prezidiumo nutarimu Tuvos autonominė sritis perreorganuota į Tuvos Autonominę Tarybų Socialistinę Respubliką.

Nuotraukoje: TSKP srities komiteto rėmai Kazylyje — naujos Autonominės Tarybų Socialistinės Respublikos sostinėje. V. Lukovos (TASS) nuotr.

Mokslas — tai nekainuojama vertybė, kurio siekti turėtų kiekvienas. Tą akivaizdžiai rodo pavyzdžiai: „Tarybinio pirmūno“ kolūkio verslėlių augintoja Regina Zaltnkevičiūtė gerai dirba, gerai įsisavina ir technikumė pertiekiamas žinias; neblogo moko ir dirba to paties kolūkio lauko darbininkė Palmira Zalagaitė. „Mūsų rytojau“ kolūkio narys Romas Motiejūnas ir kt. Tačiau kai kurie neakivaizdininkai atsilieka nuo mokslo draugų, pritrūksta noro, galbūt, net valios mokytis. Stropiau reikia mokytis Alfonso Gaidimauskui, „Mūsų rytojau“ kolūkio zootechnikui Povilui Kriaucionui ir kt.

P. PASKOVIČIENĖ
Salų žemės ūkio technikumė
neakivaizdinio skyriaus vedėja

ŽINIOS

apie ūkinių darbų eigą rajono kolūkiuose
1961 m. spalio 25 d.
(procentais)

Eil. Nr.	Kolūkio pavadinimas	Rudeninis arimas	Nuostata fabrikinių cukrinių runkelių	Išskaita linij	Pakloja linij	Išskaita gradinių ankštinių
1	„Adomynė“	83,1	*	4	*	46,0
2	„Alizava“	51,0	44,4	65,0	90,0	69,0
3	„Antasava“	50,0	56,3	*	*	85,9
4	„Ateitis“	90,3	59,1	22,6	35,5	41,1
5	„Atžalynas“	56,4	*	*	*	96,1
6	„Aukštaitiai“	76,7	66,7	*	*	29,2
7	„Aukštupėnai“	58,0	*	*	*	64,6
8	„Aušra“	61,3	66,7	*	*	75,8
9	Byčių parod. b. a.	79,4	35,7	21,4	*	57,5
10	„Bugailiškiai“	*	66,7	27,3	18,2	49,1
11	„Gegužės Pirmoji“	*	*	*	71,0	68,1
12	„Juodpėnai“	58,3	*	89,3	78,6	65,0
13	„Laisvė“	92,3	90,0	*	*	50,5
14	„Laukminiškiai“	86,7	*	9,5	9,5	78,4
15	„Lėvu“	59,4	75,0	*	*	43,4
16	„Lukonys“	69,2	71,4	*	*	44,4
17	M. Melnikaitės v.	*	*	*	45,5	54,2
18	„Mičurino v.“	96,8	*	40,0	35,0	68,8
19	„Mituva“	56,5	*	78,0	43,8	51,2
20	„Masų rytojus“	43,8	*	12,1	*	56,4
21	„N. gyvenimas“	78,0	83,3	*	*	53,9
22	„Nemunas“	77,8	*	*	*	36,3
23	„Neris“	66,7	34,8	80,6	*	52,1
24	„Norianai“	78,9	85,0	70,0	*	52,9
25	„Pakupys“	58,0	*	71,4	90,5	51,4
26	„Palanga“	54,2	91,3	93,8	70,0	83,7
27	„Pergalė“	94,5	66,7	*	*	76,2
28	„Pirmoji vaga“	87,0	52,4	*	90,9	41,7
29	„Pirmūnas“	82,6	17,6	*	34,6	59,2
30	„Pyvesa“	72,5	*	*	*	67,5
31	„Sakalas“	80,3	*	46,7	37,8	52,4
32	„Salamiestis“	85,3	*	*	*	82,2
33	„Skodinos“	44,2	81,8	*	*	31,1
34	„Sėtekšna“	96,8	*	*	*	29,8
35	„Sviesa“	*	50,0	*	*	66,2
36	„Svyturys“	80,0	*	34,1	*	98,0
37	„T. pirmūnas“	75,0	*	*	*	80,8
38	„Tiesa“	67,6	44,9	*	*	74,7
39	„Uoginiai“	*	*	*	*	87,1
40	„Vedrupys“	42,3	*	48,1	48,1	34,1
41	„Vėžionys“	96,9	60,0	*	*	34,8
42	„Vienybė“	*	*	*	*	35,9
43	„Žadėkliai“	85,4	*	*	*	69,0
44	„Žalgiris“	93,0	83,3	44,4	44,4	39,6
Viso kolūkiuose:		76,7	78,3	66,1	58,2	56,3

* — įvykdė planą

Valstybinės statistikos rajono inspektorius

STALINO HELIU

4 psl. 1961 m. spalio 28 d.

Red. adresas: Kupiškis, Vytauto 7, tel. 54.

Spaudė Kupiškio rajono spaustuvė. Tarybų a. 16, tel. 29.

„Сталинское слово“ — орган Кушманского РК КП Латвии и районного Совета депутатов трудящихся

Тир. 5.200. Užsak. Nr. 743

KUPIŠKIO Miesto darbo žmonių deputatų Tarybos vykdomojo komiteto

1961 m. rugsėjo mėn. 27 d.

SPRENDIMAS Nr. 73

DĖL STUOKOS-GUCEVIČIAUS Vardo gatvės
PAVADINIMO PAKĖITIMO

Kupiškio miesto Darbo žmonių deputatų tarybos vykdomasis komitetas, siekdamas įamžinti aktyvaus kovotojo už Tarybų valdžią 1918—1919 m. m. Povilo Mikalausko atminimą, NUSPRENDŽIA:

1. Stukos-Gucevičiaus gatvę pavadinti **POVILO MIKALAUSKO** vardo gatve.

Kupiškio miesto Darbo žmonių deputatų tarybos vykdomojo komiteto pirmininkas B. MONKEVIČIUS
L. e. Kupiškio miesto Darbo žmonių deputatų tarybos vykdomojo komiteto sekretoriaus p. B. MICKEVIČIENĖ

Kai ne visiems rūpi kova su dykaduoniais...

Neseniai milicijos darbuotojai kreipėsi į kolūkių vadovus, kad tie praneštų milicijos skyriui, ar yra jų vadovaujamos artelės nekur nedirbančių žmonių. „Palangos“, „Pergalės“, „Lukonų“, „Aukštupėnų“, „Skodinos“, „Adomynės“ ir kitų kolūkių vadovai į tai visiškai nieko neatsakė. Matyt, jiems tokie žmonės neįgaivoje...

O štai ką atsakė „Vėžionų“ kolūkio pirmininkas Leonas Blotnys: „...piličių, vengiančių visuomeninio darbo, nėra“. Kada milicijos darbuotojai jam pareiškė, kad yra jo vadovaujamoje artelėje tokių žmonių, tai pirmininkas vėl atrėšė laisvą, girdi, Lionginas Staltonis jau įsidarbino... Ar gi teisinga tokia pažūra į dykaduonius. Užuo su jais kovojus, jie sleptami.

Nerūpestingai į šį reikalą pažūrėjo „Ateities“ kolūkio pirmininkas Stasys Stulginskis. 1961 metų rugsėjo mėnesio 8 dieną jis rašė: „Drušėnų kaime gyvena Povilas Skėrys, Kazio. Jis — nevedęs. Kolūkyje jokio naudingo darbo nedirba ir neturi darbdarinių“. Ir štai prasiplinko vos dvi savaitės, o pirmininkas vėl rašo: „Ateities“ kolūkio valdyba pažymi, kad Skėrys Povilas, gyvenantis „Ateities“ kolūkyje, yra išdirbęs iki 1961 m. rugsėjo mėn. 1 d. 99

Paroda - pardavimas

Kupiškio vartotojų kooperatyvo valdyba, norėdama geriau patenkinti gyventojų paklausą artėjant spalio šventėms, spalio 28 ir 29 d. d. universalinėje parduotuvėje organizuoja vilnos, štapelio ir šilko audinių parodą-pardavimą.

Parodoje-pardavime bus gausu šių prekių asortimentas.

A. JASINSKIENĖ
Kupiškio rajkoopsąjungos
instruktorius-revizorius

Principingai į šį reikalą pažūrėjo „Vienybės“ kolūkio vadovai. Jie tuo reikalu susaukė valdybos posėdį ir jame apsvaistė nuolat dykinėjančių ir vengiančių kolūkinės gamybos kolūkiečių O. Balčionaitės (Mičurino km.), A. Matuzevičiaus (Girelės km.) ir kitų elgesį, įpareigojo juos dirbti.

Į kovą su dykaduoniais!
J. LAŠAKAUSKAS
Milicijos vyresnysis leitenantas

ATITAIŠYMAS

Praėjusiame „Stalino keliu“ numerio korespondencijoje „Statybos baro vadovai apsiriko“ dėl redakcijos darbuotojo P. Laužiko kaltės kritika rajono statybos baro administracijos adresu neatitinka tikrovės. Valė Marcinkevičiūtė, savavališkai pasišalinusi iš „Atžalyno“ kolūkio, dirbo Naivlių durpyne, dabar dirba „Pakupio“ kolūkyje.

Redaktorius S. ZAUKA

Pirmadienį, spalio 30 d., 20 val. kultūros universiteto įvyks jaunimo fakulteto užsiėmimas, kurio metu bus pasakojami įspūdžiai iš kelionių po Vengriją, Čekoslovakiją ir Tarybų Ukrainą. Įspūdžius pasakos Šimonių vidurinės mokyklos mokytoja Valerija Dudėnaitė, Kupiškio pionierių ir moksleivių namų vedėja Vanda Švedienė ir statybinių blokų fabriko inžinierius-mechanikas Vytautas Švedas. Po to — kino filmas.

Nuo 3. m. lapkričio 1 d. likviduojama Kupiškio rajono valstybinė notarinė kontora. Rajoną aptarnaus Panevėžio valstybinė notarinė kontora.

Rajono statybos vyr. darbų vykdytojo baro darbuotojų kolektyvas reikšia giliai užuojautą Kavoliūnui Stasiui, jo mylimai dukrelei mirus.